8 БЕРЕЗНЯ

Шановні жінки!

Від імені колегії Міністерства внутрішніх справ України та від себе особисто сердечно вітаю Вас з прекрасним святом — Міжнародним жіночим днем.

Це свято — день нашої шани та безмежної вдячності тим, хто своєю мудрістю, лагідністю та любов'ю додає нам впевненості у своїх силах, пом'якшує загартовані у важких випробуваннях серця правоохоронців.

Хочу висловити особливу подяку майже 50-тисячному колективу жінок, які несуть міліцейську службу або виконують іншу, не менш важливу роботу в органах та підрозділах Міністерства внутрішніх справ.

Впевнений, що Ваша присутність в цьому (переважно чоловічому) середовищі додає наснаги та відповідальності кожному з нас у виконанні важливих завдань, пов'язаних із захистом наших співвітчизників від негативного впливу криміналітету, забезпеченні стабільності в усьому суспільстві.

Бажаю Вам міцного здоров'я, радості та натхнення на життєвих шляхах.

Хай світлим і щасливим буде для Вас кожен прожитий день. Миру Вам, благополуччя та успіхів у всіх добрих справах!

З глибокою повагою

Міністр внутрішніх справ України Юрій ЛУЦЕНКО

ЦІЛКОМ ОФІЦІЙНО

Нарада дільничних інспекторів міліції Придніпровсько-Донбаського регіону

20 березня у Донецьку під головуванням Міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка відбулася «кущова» нарада керівництва МВС з дільничними інспекторами міліції Донецької, Дніпропетровської, Запорізької та Луганської областей. Взяли в ній участь і представники нашого навчального закладу, а саме: проректор по службі полковник міліції Ігор Коротич, начальник факультету міліції громадської безпеки полковник міліції Сергій Сліс і начальник кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ кандидат юридичних наук Дмитро Заброда.

— Ми зібралися для того, щоб обговорити проблеми розвитку служби, почути про реальний стан справ та сказати, які вимоги ставить Міністерство до вас, — зазначив Міністр, звертаючись до присутніх.

Під час відвертої та іноді жорсткої розмови про поліпшення роботи служби Юрій Луценко підкреслив: «Люди живуть не статистикою, а реальним життям. Мені не потрібна гарна статистика. Відсоток розкриття злочинів, окрім тяжких, мене абсолютно не цікавить. Ваше завдання — реєструвати всі заяви і, якщо є привід, — порушувати кримінальні справи».

Крім цього, Міністр визначив ще кілька головних напрямів роботи. Зокрема, варто більше уваги приділяти роботі з раніше судимими, які скоюють 30 відсотків усіх злочинів. Профілактику треба проводити як з тими, хто перебуває під адміннаглядом, так і з тими, з кого він знятий.

— Немає іншої служби, іншого відомства, які б займалася цією проблемою. Тож ми не допустимо повернення «бойових» 90-х, — підкреслив він.

Юрій Луценко акцентував увагу на боротьбі з наркозлочинністю. Якщо на території буде виявлено нарколабораторію або наркопритон, а дільничний про це не знає, то це для нього може обернутися навіть пониженням у званні.

Міністр також висунув вимогу активізувати роботу з протидії поширенню пияцтва. Акцентувалася увага на боротьбі з виготовленням самогону та його збутом, особливо в селах.

— Ми не повинні допускати того, щоб народ масово спивався, — підкреслив Юрій Луценко.

А ще він жорстко попередив дільничних про неприпустимість нехтування виконанням службових обов'язків заради вирішення власних проблем.

— Не вмієш чи не хочеш працювати — шукай іншу роботу, але не зраджуй службі та долі людей, — зауважив він. — Немає більш каторжної служби, але немає і більш відповідальної, — сказав Міністр, звертаючись до присутніх дільничних інспекторів міліції.

Наступного дня, 21 березня, Юрій Луценко провів робочу нараду з керівниками міліцейських підрозділів регіону. Він дав оцінку роботі основних служб, підкресливши, що з боку правоохоронців Донеччини потрібна активізація протидії економічній злочинності, особливо боротьба з розкраданням бюджетних коштів та виявлення хабарництва серед чиновництва. Також обговорювалося питання щодо ситуації на автодорогах і робота державтоінспекції в нових умовах.

Міністр підкреслив, що суттєвого поліпшення вимагає система сучасного комп'ютерного обліку осіб, які скоюють правопорушення за кермом, та облік сплати штрафів порушниками. Він акцентував увагу і на питанні необґрунтовано встановлених знаків: «Не повинен через два місяці після будівництва або закінчення ремонту залишатися обмежувальний дорожній знак, повинна бути чітка система, що відслідковує це». Весняне обстеження автодоріг виявило всі технічно проблемні місця. Міністр підкреслив, що незадовільний стан багатьох автомагістралей найчастіше є причиною ДТП, і ДАІ повинна проводити скоординовану роботу з місцевими органами влади та відповідними структурами щодо усунення подібних недоліків.

Після наради Юрій Луценко відвідав Науково-дослідний експертно-криміналістичний центр при ГУМВС України в Донецькій області, де на сьогодні опановано понад 40 видів криміналістичних досліджень. Серед них дослідження у сфері інтелектуальної власності, комп'ютерно-технічні, пожежно-технічні, економічні, фоноскопічні та молекулярно-генетичні (ДНК).

За матеріалами ВЗГ ГУМВС України в Донецькій області

НЕ СКОРЕНА ДОЛЕЮ

Рік тому з нагоди свята 8 березня наша газета розповіла про сумлінну працю найчисленнішого «жіночого» підрозділу університету — комплексу громадського харчування, який складається з курсантської їдальні, їдальні для працівників і студентів, семи буфетів та кав'ярні. Сьогодні ми хочемо віддати належне, висловити подяку і шанування завідуючій виробництвом курсантської їдальні Ніні Сидорівні Чуріковій, за спиною якої найтриваліший трудовий стаж роботи в нашому навчальному закладі — довжиною в 37 років.

На долю її батьків, Сидора Федоровича і Тетяни Василівни, випали неймовірно тяжкі випробування. Під час голодомору 1932—1933 років вони поховали п'ятьох малолітніх донечок, які померли в страшних голодних муках. Ніна Сидорівна добре пам'ятає тугу в очах батьків, їх бліді, зажурені обличчя, коли згадувалися ці жахливі часи. Саме ця велика трагедія, впевнена вона, рано звела батьків у могилу.

Ніна народилася 12 вересня 1936 року в селі Сурсько-Литовському, що неподалік від Дніпропетровська. Невдовзі після її народження батьки переїхали до обласного центру.

А потім були чорні часи німецько-фашистської окупації, які разом з дорослими переживали і діти. Вони бачили, як нацисти знущаються над дніпропетровцями, вивозять молодь на каторгу до Німеччини, грабують і руйнують будинки міських жителів. З розповіді старших діти знали про щоденні звірства гестаповців.

Довгоочікуване визволення прийшло 25 жовтня 1943 року. В той день мешканці Дніпропетровська, а серед них і Ніна, з квітами, сльозами радості, хлібом-сіллю зустрічали бійців Радянської Армії, які звільнили місто від коричневої чуми. І вже через кілька днів після вигнання окупантів Ніна та її ровесники несли зібрані та власноруч виготовлені подарунки і харчі до зранених солдатів і командирів, які перебували на лікуванні в евакогоспіталі № 6026, що знаходився на проспекті Карла Маркса біля парку імені В.П. Чкалова (нині — Лазаря Глоби).

Поступово зруйноване місто почало відбудовуватися, і школярка Ніна разом з іншими учнями і дорослими робила свій внесок у відродження Дніпропетровська. На жаль, 1947 року родину потрясла ще одна трагедія — пішла з життя її рідна сестра Зіна.

Закінчивши семирічку, Ніна відразу почала працювати. Понад 14 років трудилася на Дніпропетровській швейній фабриці № 1. Після напруженого робочого дня поспішала до 78-ї міської школи робітничої молоді. З високими оцінками її закінчила, одержала середню освіту.

Кохання, як це нерідко буває, прийшло несподівано. На життєвому шляху дівчини зустрівся добрий, вродливий юнак на ім'я Леонід. Все життя Леонід Федорович Чуріков трудився у 60-му цеху Південного машинобудівного заводу. Вирішивши назавжди поєднати свої долі, Леонід і Ніна 31 серпня 1958 року справили весілля.

Леонід Федорович захоплювався поезією, прозою українських, російських, зарубіжних авторів. Прочитавши вірш Андрія Малишка, за кілька годин вивчив його напам'ять, а уривок з нього помістив у родинному альбомі.

Прийде осінь щедрою долиною,
Над струмками встане білий дим,
Над сім'єю дружньо-ластів'їною
Над моїм веселлям дорогим.

Оголошення про те, що в Дніпропетровській спеціальній середній школі міліції є вакансія працівниці кухні, Ніна Чурікова прочитала в одній із газет на початку листопада 1971 року. Бесідував з нею начальник школи міліції полковник міліції Василь Сваволя. Вже за кілька хвилин після знайомства він сказав: «Склалося враження, Ніно Сидорівно, що Ви людина відповідальна, серйозна, що кожна робота в ваших руках, як то кажуть, горить. Саме такі співробітниці нам потрібні. Ось Вам лист папера — пишіть заяву на посаду завідуючої виробництвом».

Тоді у школі міліції власної їдальні ще не було. Керівництво орендувало зали у їдальнях № 802 та № 809 обласного центру. Це вже потім силами курсантів та викладачів було зведено прекрасну їдальню у містечку школи міліції по вулиці Артема, 147. Слід відзначити, що після закінчення школи робітничої молоді Ніна прагнула вдосконалити свої знання. Успішно витримавши нелегкі вступні іспити, вона стала студенткою-заочницею Дніпропетровського торгового технікуму, відомого не лише в області, а й за її межами. У 1971 році Ніна Чурікова отримала омріяний диплом.

За свою роботу на посаді завідуючої виробництвом, участь у громадському житті вона мала Почесні грамоти, подяки та інші заохочення керівництва та профспілкової організації навчального закладу. Щасливим було сімейне життя. Народилися сини: у 1960 році — Сергій, у 1967 — Олександр.

Зліва направо: Ніна Сидорівна Чурікова, Світлана Іванівна Никодимова, Катерина Василівна Матвійчук

Але біда знов прийшла до родини Чурікових. У результаті нещасного випадку у 1999 році трагічно загинув Олександр, а у 2000 році після тяжкої хвороби помер Леонід Федорович. В ці роки чимало людей, у тому числі і вірні колеги, подруги по роботі, підтримували вбиту горем дружину і матір. Говорить Ніна Сидорівна: «Користуючись нагодою, хочу ще раз подякувати ректору нашого університету Олександру Володимировичу Негодченку за увагу, людяність, піклування в ті часи щодо мене. Я не бачила білого світу, здавалося, що все навколо мене зупинилося. Олександр Володимирович надав мені матеріальну допомогу, завжди підтримував мене морально, говорячи, що треба жити».

Від пережитих страждань жінка не стала менш чуйною, доброю, не замкнулася в собі. У неї завжди знайдеться добре слово для курсанта чи викладача.

А ще у Ніни Сидорівни є сестра Ганна, з якою вона щоденно спілкується, підтримує родинні зв'язки. «Моєю опорою, надією, джерелом мого натхнення, моєї активності, цілеспрямованості є син Серій і онук Діма», — говорить Ніна Чурікова. Сергій Леонідович закінчив Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут, зводить об'єкти народного господарства. Внук, старший лейтенант міліції Дмитро Сергійович Чуріков — випускник нашого навчального закладу, закінчив магістратуру і наразі є ад'юнктом кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ університету.

День відкритих дверей (їдальня) 2005 рік

Працівниці комплексу громадського харчування університету раніше за інших стають до роботи. Їм не можна вийти з графіка не те, що на хвилину, а навіть ні на секунду. Важка їх праця і дуже відповідальна.

Тому що жоден навчальний заклад, особливо із суворим розпорядком, не може якісно функціонувати без добре налагодженого процесу харчування. І кожен раз курсантів, які строєм прибувають на сніданок, обід чи вечерю, зустрічають теплі посмішки співробітниць, серед яких привітна і добра жінка Ніна Сидорівна Чурікова.

Віктор Алтуєв

8 БЕРЕЗНЯ

КРИВОРІЗЬКИЙ ФАКУЛЬТЕТ СТАВ ЇЇ ДРУГОЮ РОДИНОЮ

Одна родина за столом,
Одна калина за вікном,
Одна стежина, що додому йшла сама.
Одна любов на все життя,
Одна журба до забуття
І Україна, бо в нас іншої нема.

Нещодавно керівництво Криворізького факультету, весь науково-педагогічний склад та ветерани навчального закладу привітали з 55-річним ювілеєм спеціаліста відділення документального забезпечення та режиму Ніну Володимирівну Кірсу. Людину з великої букви, про яку кажуть: «з нею можна піти в розвідку».

Зі своїх 55-ти вона впродовж 29 років усім своїм серцем та щирістю душі вносить тепло, любов і натхнення в роботу навчального закладу.

Факультет для Ніни Володимирівни став другою родиною. Сюди вона прийшла ще на самому початку 80-х років, коли за покликом свого серця та рекомендацією трудового колективу СВПЧ-16 міста Терни (сьогодні це Тернівський район міста Кривого Рогу) 26-річна Ніна поступила на службу в органи внутрішніх справ — на посаду начальника канцелярії Криворізької школи підготовки молодшого і середнього начальницького складу УВС Дніпропетровського облвиконкому. І це стало її доленосним вибором.

На її очах творилась історія факультету. Разом з навчальним закладом вона переживала і злети, і негаразди. Тут Ніна зустріла і свою другу половинку, свого майбутнього чоловіка Миколу Миколайовича Кірсу, який проходив початкову підготовку в учбовому центрі професійної підготовки працівників міліції (як із 1984 стала називатися школа), прибувши на навчання з Нікопольського міськвідділу. Як жартує ветеран органів внутрішніх справ, колишній заступник начальника учбового центру підполковник запасу В.О. Прихожанов: «Завдяки красі та доброті нашої Ніни Криворізький гарнізон, а саме Довгинцівський райвідділ міста, укріпився одною бойовою одиницею, а Нікопольський гарнізон ослаб». А все тому, що познайомившись з такою дівчиною, просто так від неї піти було неможливо, тож Микола і залишився разом з Ніною в Кривому Розі, де вони і досі живуть душа в душу, виховали двох доньок, а тепер допомагають їм виховувати внуків.

Навчальний заклад зростав. У 1992 році він став Криворізьким училищем професійної підготовки працівників міліції УМВС України в Дніпропетровській області, а з вересня 2005-го — факультетом Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Разом із Криворізьким факультетом зростав і професіоналізм Ніни Володимирівни, всіх його працівників.

Життя йде. Змінилось не одне покоління фахівців навчального закладу, і лише Ніна Володимирівна Кірса, як і 29 років тому, з любов'ю та вірою, самовіддано, сумлінно і плідно працює на його благо. І сьогодні практично неможливо уявити собі Криворізький факультет без цієї уважної, доброї, ніжної, лагідної людини. І хочеться вірити, що її багатий досвід, професіоналізм, людяність, заслужений авторитет та натхненна праця, ще довгий час допомагатимуть молодим фахівцям факультету у продовженні його славних традицій. Нехай Бог подарує Вам, шановна Ніно Володимирівно, щастя, оптимізм і впевненість у завтрашньому дні.

Денис Кривоногов

Великий російський поет Олександр Сергійович Пушкін стверджував: «Служенье муз не терпит суеты». Незважаючи на те, що повсякденна міліцейська праця вельми клопітка і навіть іноді марнотна, серед людей у погонах все-одно залишаються ті, хто у вільний від служби час радий прислужитися Ерато, Евтерпі або Калліопі, які опікуються відповідно любовною, ліричною та епічною поезією. Тому з нагоди 8 березня ми хочемо познайомити вас із молодою поетесою Тетяною Авраменко, яка невдовзі закінчить наш навчальний заклад.

Інспектор патрульної служби молодший сержант міліції Тетяна Авраменко народилася 29 травня 1985 року в місті Торез Донецької області. Наразі вона є слухачем 23-го навчального взводу навчального центру спеціалізації та підвищення кваліфікації Криворізького факультету.

Тетяна з 16 років захоплюється не лише поезією, а й музикою. Віддає перевагу ліричній творчості. Грає на фортепіано і на гітарі, має музичну освіту. Як творча натура, енергійна і весела людина, вона весь час намагається відкрити для себе щось нове і цікаве. Любить спілкування і нові знайомства. прогулянки на природі з друзями.

СЕРДЦА НАПОЛНЕНЫ ЛЮБОВЬЮ

Сердца наполнены любовью,
От счастья хочется кричать,
В прекрасный день для всех влюбленных
Любовь еще раз доказать.

Загадка, таинство природы
Принадлежит сердцам двоим.
Обходят стороной невзгоды,
Когда ты любишь и любим.

Дарите свет, тепло и нежность,
Любите, верьте в чудеса.
Ведь в День святого Валентина
Соединяют небеса!

КРИВОРІЗЬКИЙ НАШ ФАКУЛЬТЕТ

Незважаючи на перешкоди,
Ми з надією йдемо вперед,
Бо у нас є і віра, і гордість —
Криворізький наш факультет.

Ми отримали змогу навчатись
Як і що нам робить у житті,
Щоб усі могли нами пишатись —
Жити правдою, честь зберегти.

Ми всі твої діти, шануємо життя,
Всіх, кого маємо захищати.
Ти навчав багатьох, так, ми діти твої
І тебе будемо пам'ятати.

Ми сьогодні зібрались в твоєму строю
Від курсанта до генерала.
Криворізький один факультет дорогий —
Наша гордість, надія і слава!

МОЯ МІЛІЦІЯ

Сьогодні з гордістю ми можемо вітати
Усіх, хто, не шкодуючи себе,
Приніс в наш дім упевненість і спокій.
Міліція, шануємо тебе!

Ми стоїмо на захисті закону.
Як наші прадіди — могутні козаки
Вмирали в битвах за свою свободу,
Так за державу віддамо життя і ми!

Тетяна Авраменко

ГОЛОВНА ПОДІЯ

Дніпропетровському державному університету внутрішніх справ – 43 роки

Невпинно час рухається вперед, залишаючи позаду себе славну історію Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Вже 43 роки минуло з того пам'ятного дня 1966-го, коли Міністерством охорони громадського порядку Української РСР був виданий наказ про створення Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції. З 1992 року правонаступником школи міліції стало Дніпропетровське училище міліції, з 1997 року – Дніпропетровський юридичний інститут, з 2001 року – Юридична академія Міністерства внутрішніх справ, а з 2005 року – Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ.

16 березня на плацу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ панував по-справжньому святковий настрій, адже саме в цей день навчальний заклад відзначав свою 43-ю річницю.

З привітальним словом до колег, ветеранів, курсантів та студентів звернувся ректор доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України генерал-лейтенант міліції Олександр Негодченко. Він пригадав сторінки історії навчального закладу, його колишніх керівників, яких, на жаль, уже немає серед нас, та всіх тих людей, які доклали чималих зусиль, витримки і терпіння заради того, щоб ми сьогодні могли пишатися науковими та матеріально-технічними здобутками нашої ***alma mater***. Багато ветеранів продовжують працювати в університеті, передаючи свій багаторічний практичний та педагогічний досвід новій генерації майбутніх юристів та правоохоронців. Це полковники міліції у відставці Володимир Мисливий, Леонід Заєць, Григорій Богуславський, Павло Мінка, Анатолій Терещенко, Валентина Сичова, Анатолій Шиян, Євгеній Макаренко, Олександр Кисельов.

Пройшовши тривалий шлях розвитку, навчальний заклад став одним із провідних юридичних вузів регіону та країни, розвинув і зміцнив власні традиції, набув значного досвіду у сфері підготовки висококваліфікованих фахівців. Сьогодні на новому етапі розвитку в університеті створені щонайкращі умови для плідної праці особового складу, навчання, проживання та дозвілля курсантів і студентів.

У ході своєї промови ректор Олександр Негодченко згадав кращих випускників навчального закладу, серед яких 17 генералів міліції. Колектив університету особливо пишається тими випускниками, які досягли найвищих вершин у своїй службовій та професійній діяльності. Серед них начальник ГУМВС України в Закарпатській області полковник міліції Павло Кононенко, перший заступник начальника ГУМВС в Закарпатській області генерал-майор міліції Віталій Глуховеря, заступник начальника ГУМВС України у Дніпропетровській області полковник міліції Микола Каряка, перший заступник голови ДПА у Дніпропетровській області – начальник управління податкової міліції генерал-майор податкової міліції Андрій Роздайбіда та інші. Ректор побажав усім присутнім міцного здоров'я, удачі у будь-яких починаннях та ентузіазму у здійсненні великої справи – вихованні достойної офіцерської зміни.

43-я річниця для Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ – подія визначна. Кожна така дата спонукає задуматися про досягнення та здобутки, окреслити плани та перспективи. З кожним днем університет зміцнює свої позиції, повсякчас зростає його науковий потенціал. Навчально-виховний процес забезпечують більше 192 викладачів, більшість з яких мають наукові ступені та вчені звання (25 – докторів наук, професорів; 100 – кандидатів наук). Сьогодні в університеті здійснюється підготовка 3 докторських і 129 кандидатських дисертацій з актуальних проблем правоохоронної діяльності. У навчальному закладі функціонують дві спеціалізовані вчені ради. Впродовж 2008 року 14 молодих учених підтвердили свій статус, захистивши дисертації та отримавши наукові ступені кандидатів юридичних наук.

Багато теплих привітань лунало святкового березневого дня на адресу навчального закладу. Щиро поздоровив колектив університету член Ради ветеранів Валерій Бабіч, який свого часу займав посаду проректора зі стройової частини Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції, а пізніше – училища міліції. По закінченні поздоровлень відбулося нагородження особового складу університету: кращим працівникам були вручені почесні відзнаки МВС України й університету, грамоти та подяки. Співробітникам, яким були присвоєні чергові офіцерські звання, ректор особисто вручив міліцейські погони.

Після урочистостей на плацу відбулася зустріч курсантів з ветеранами навчального закладу. Такі зустрічі вже стали традиційними, вони поглиблюють курсантські знання з історії, сприяють вихованню таких якостей, як патріотизм та відданість професійному обов'язку.

Ще довго будуть відлунювати у серцях присутніх акорди святкового маршу, нагадуючи про День народження нашого навчального закладу та спонукаючи до нових високих звершень в ім'я його подальшого процвітання.

Олена Федоренко

ФАКУЛЬТЕТСЬКЕ ЖИТТЯ

Базовий дільничний пункт міліції ДДУВС – місце поєднання науки і практики

Упродовж минулого року зусилля Міністерства внутрішніх справ України були спрямовані на створення нормативної бази галузевої освіти та оптимізацію її структури з метою забезпечення єдності освітньої та наукової діяльності, запровадження єдиних стандартів освіти, наближення навчального процесу до потреб галузевих служб органів внутрішніх справ. Згідно з розпорядженням МВС України від 05.06.2008 № 612 «Про визначення базових вищих навчальних закладів МВС України» всі академії, університети та Донецький юридичний інститут ЛДУВС стали базовими за відповідними напрямками службової діяльності органів внутрішніх справ.

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, відповідно до наказу МВС України від 15.09.2008 № 439, визначено базовим з підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки. У зв'язку з цим ми попросили начальника кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ факультету міліції громадської безпеки кандидата юридичних наук, доцента підполковника міліції Дмитра Заброду розповісти про роботу, спрямовану на виконання поставлених перед нашим навчальним закладом завдань.

– Дмитре Григоровичу, що вже зроблено і що робиться в університеті на виконання поставлених керівництвом МВС завдань?

– Спочатку хочу нагадати, що курсанти університету з метою посилення охорони громадського порядку в літній період у місцях масового відпочинку вже впродовж семи років проходять практику в Криму. Завдяки спільним угодам з ГУМВС України в АР Крим, щорічно мають можливість набути практичний досвід з охорони громадського порядку понад 150 курсантів.

Крім того, на базі Управління громадської безпеки ГУМВС України в Дніпропетровській області створено філію кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ на громадських засадах. Її основні завдання – максимально наблизити навчально-виховний та науково-дослідний процеси до практичної діяльності, вдосконалити підготовку кадрів, сформувати у курсантів уміння та навички практичної діяльності, а також спільно вирішувати нагальні проблеми діяльності міліції громадської безпеки, розробляти пропозиції та рекомендації з їх подальшою реалізацією на практиці.

Фахівці УГБ ГУМВС беруть активну участь у читанні лекцій, проведенні семінарів і практичних занять, семестрових і державних іспитах, рецензуванні лекцій, методичних рекомендацій, навчальних посібників і програм.

На виконання ж наказу МВС України від 10.11.2008 № 593 «Про затвердження положення про базовий вищий навчальний заклад» нашим університетом спільно з ГУМВС України в Дніпропетровській області, за сприяння Департаменту громадської безпеки МВС України та органів місцевого самоврядування було створено базовий дільничний пункт міліції, закріплений за факультетом міліції громадської безпеки.

– Розкажіть докладніше про роботу базового дільничного пункту міліції.

– Розміщується базовий дільничний пункт міліції ДДУВС на житлову масиві Перемога у приміщенні дільничного пункту міліції № 4 в зоні обслуговування Жовтневого райвідділу Дніпропетровського міськуправління за адресою: проспект Героїв, 23. На території, яку обслуговують 6 дільничних інспекторів міліції, мешкає понад 38 тисяч населення, серед яких 327 осіб, котрі перебувають на обліку (8 піднаглядних, 87 наркоманів, 173 хронічних алкоголіки, 12 осіб, які допускають насильство тощо).

Головним призначенням базового дільничного пункту міліції є створення умов для набуття курсантами факультету міліції громадської безпеки навичок з охорони громадського порядку. Вони беруть участь у прийомі громадян і всіх заходах, пов'язаних з виконанням посадових обов'язків співробітників міліції громадської безпеки. Це те місце, де відбувається впровадження передового досвіду роботи, апробація наукових досліджень і новітніх технологій у діяльності дільничних інспекторів та міліції у цілому, проводяться практичні заняття з курсантами, додаткова навчальна практика.

У приміщенні базового дільничного пункту міліції розміщено бібліотеку, в якій є кодекси та закони України, монографії, навчальні посібники, методичні рекомендації з питань службової діяльності дільничних інспекторів міліції.

Згідно з розробленим і спільно затвердженим графіком у базовому дільничному пункті міліції проходять додаткову практику курсанти 2–4 курсів факультету міліції громадської безпеки. Щотижня у вівторок, середу та четвер 12 курсантів під керівництвом досвідчених викладачів університету проходять практику у відповідності до розробленої програми.

Курсанти 2 курсу спільно з патрульно-постовою службою здійснюють патрулювання дільниці, реагування на правопорушення та повідомлення про них, складають документи про затримання та адміністративні правопорушення.

Курсанти 3 та 4 курсів разом з дільничними інспекторами міліції здійснюють прийом громадян, за їх дорученнями відбирають заяви і пояснення, надають громадянам правову допомогу, опановують практичні навички користування АРМ ДІМ, виконують інші завдання, передбачені програмою додаткової практики. Під час проведення комплексних профілактичних заходів кількість задіяних курсантів може збільшуватися.

– Цікаво дізнатися, Дмитре Григоровичу, а що таке АРМ ДІМ?

– Автоматизоване робоче місце дільничного інспектора міліції. Цей програмний комплекс, встановлений на базовому дільничному пункті міліції, було розроблено фахівцями нашого університету та Управління громадської безпеки ГУМВС України в Дніпропетровській області. АРМ ДІМ дозволяє:

- керівнику служби дільничних інспекторів міліції будь-якого рівня мати інформацію про дільниці, які знаходяться в обслуговуванні підпорядкованої йому служби;
- формувати бази даних, які передбачені паспортом на адміністративну дільницю, вносити в них зміни, здійснювати пошук, узагальнювати відповідні групи даних та здійснювати друк у зручному форматі;
- формувати плани роботи дільничного інспектора міліції та автоматично контролювати терміни їх виконання;
- користуватися базою нормативних актів, методичних та навчальних матеріалів;
- використовувати бланки та зразки документів, що складаються дільничним інспектором міліції.

Обслуговування АРМ ДІМ забезпечується фахівцями університету. До речі, цей програмний продукт у 2007–2008 роках пройшов апробацію в Дніпропетровській та Рівненській областях, у Автономній Республіці Крим. На жаль, представники інших регіонів, посилаючись на брак коштів, цей корисний і зручний програмний комплекс ще й досі не встановили.

На завершення нашої бесіди хочу звернути увагу на, так би мовити, тристоронню корисність роботи базового дільничного пункту міліції. Курсантам він надає можливість здобути вміння і навички з охорони громадського порядку в «польових умовах». Практичним працівникам органів внутрішніх справ – полегшити свою роботу за допомогою сучасних наукових розробок, проводити заняття в системі службової підготовки, підвищувати власну кваліфікацію. Ну а мешканцям такого великого спального району, яким є житловий масив Перемога, він дозволяє оперативно звертатися за будь-якою правовою допомогою.

Інтерв'ю провів Андрій Якуненко

П'ять кандидатів юридичних наук захистилися минулого місяця

20–21 лютого спеціалізована вчена рада К 08.727.02 із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальностями 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право та 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право працювала вельми активно. За два дні вона присвоїла цей ступінь чотирьом молодим науковцям.

Тоді ж відбувся ще один захист у спеціалізованій вченій раді СРК 08.727.01, про який ви зможете прочитати у наступному номері.

Засідання 20 лютого розпочалося з прийняття для попереднього розгляду дисертацій Володимира Цикалевича «Охорона громадського порядку органами внутрішніх справ України (адміністративно-правове регулювання)», Олександра Волоха «Попередження адміністративних деліктів органами внутрішніх справ», Оксани Северин «Застосування до неповнолітніх заходів кримінально-правового характеру, не пов'язаних з позбавленням волі» та Олени Дащенко «Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання неповнолітніх». Після цього члени спецради перейшли до основних питань.

Першою свою роботу «Адміністративно-правовий статус державних податкових інспекцій в Україні» (спеціальність 12.00.07) захищала Марія Золотарьова.

Народилася здобувачка 21 листопада 1979 року у Дніпродзержинську. Закінчивши з відзнакою Київський національний економічний університет за спеціальністю «Правознавство», впродовж 2001–2007 років працювала на різних посадах у державних податкових інспекціях Дніпропетровської області. Наразі вона є провідним юрисконсультом приватної юридичної компанії і за сумісництвом викладає на кафедрі загально-правових дисциплін Криворізького факультету ДДУВС.

Над своїм дослідженням Марія Золотарьова працювала з 2002 року під науковим керівництвом проректора з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків Класичного приватного університету доктора юридичних наук, професора Сергія Пєткова.

Наступним захищався заступник начальника відділу організації наукової роботи нашого університету капітан міліції Максим Книга. Над дисертацією «Примусові заходи медичного характеру як засіб попередження злочинності» (спеціальність 12.00.08) він працював під науковим керівництвом заступника начальника з наукової роботи Запорізького юридичного інституту ДДУВС кандидата юридичних наук, доцента Валентина Леня.

Народився здобувач 5 лютого 1981 року в Дніпропетровську. В 2002 році закінчив наш навчальний заклад і працював слідчим Слідчого управління УМВС України в Дніпропетровській області. Після закінчення магістратури за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» Максима Книгу в 2005 році було зараховано до ад'юнктури університету на денну форму підготовки, яку він закінчив у 2008 році і відтоді працює у відділі організації наукової роботи.

21 лютого спеціалізована вчена рада продовжила свою роботу з прийняття для попереднього розгляду дисертацій Юлії Абросимової «Злочинність неповнолітніх та її запобігання на регіональному рівні», Андрія Чвалюка «Правові основи формування державного бюджету України» та Едуарда Третьяка «Правоохоронні програми як феномен адміністративного права України».

Далі на суд членів спецради свою дисертацію представив Сергій Царюк. Над темою «Кримінально-виконавча характеристика засуджених, які відбувають покарання у виправних колоніях максимального рівня безпеки» (спеціальність 12.00.08) він працює під науковим керівництвом ректора Поліцейської фінансово-правової академії доктора юридичних наук, професора Івана Богатирьова з 2006 року.

Здобувач народився 22 січня 1979 року в Житомирі. Закінчив з відзнаками Чернігівське училище внутрішніх справ МВС України в 1999 році та Національну юридичну академію України імені Ярослава Мудрого в 2006 році (заочно).

Розпочавши службу начальником відділення соціально-психологічної служби та старшим інспектором з питань підготовки засуджених до звільнення у Житомирській виправній колонії № 4, Сергій Царюк у 2001 році перейшов у Чернігівське юридичне училище Державного департаменту України з питань виконання покарань, де спочатку працював начальником кабінету циклу бойової і фізичної підготовки, а з 2005 року – викладачем циклу кримінально-правових дисциплін.

Останньою своє дисертаційне дослідження «Особливості виконання і відбування покарання у виді позбавлення волі стосовно засуджених жінок» (спеціальність 12.00.08) захищала Ганна Резніченко. Над ним вона працює з 2004 року під науковим керівництвом першого проректора з навчальної та методичної роботи Одеського державного університету внутрішніх справ доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України Валентини Меркулової.

Народилася здобувачка 29 травня 1982 року в Одесі. Після закінчення Одеського юридичного інституту Національного університету внутрішніх справ обіймала посади оперуповноваженого карного розшуку, потім – слідчого Суворовського РВ Одеського міськуправління УМВС України в Одеській області. Два роки працювала викладачем циклу правових дисциплін Одеського училища професійної підготовки працівників міліції УМВС України в Одеській області. З 2006 року Ганна Резніченко – науковий співробітник відділу організації наукової роботи Одеського державного університету внутрішніх справ, а з 2007 року за сумісництвом – викладач кафедри кримінального права та кримінології ОДУВС.

Слід зазначити, що впродовж двох днів у залі засідань спеціалізованої вченої ради під час обговорення основних положень дисертаційних досліджень тривали змістовні плідні дискусії. Усі молоді здобувачі дали вичерпні відповіді на запитання досвідчених учених. Тому не дивно, що в усіх чотирьох випадках результати голосувань за присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук були одностайними.

Андрій Якуненко

НАУКОВИЙ ПОШУК

Юристи вирішують мовні проблеми

Перед сучасним українським суспільством постає чимало проблем, які потребують нагального вирішення. І однією з найгостріших та найактуальніших тем і нині залишається впровадження української мови в усі сфери нашого життя. Завдяки постійній увазі нашого уряду українську мову все частіше можна почути в офіційних кабінетах, на кафедрах вищих навчальних закладів, на радіо та телебаченні, у школах та сім'ях, бачити на шпальтах газет та журналів. На жаль, історичні передумови розвитку української мови складалися так, що нині потрібно докладати багатьох зусиль для того, щоб мова наших предків стала рідною для наших сучасників.

У Дніпропетровському державному університет внутрішніх справ з року в рік кафедрою мовної підготовки проводиться засідання «круглого столу» «Мова і право», під час роботи якого обговорюються найактуальніші проблеми розвитку української мови та її зв'язок з юридичною наукою. Цього року у засіданні взяли участь начальник кафедри мовної підготовки Роман Іванський, професор Анатолій Поповський, викладачі кафедри, ад'юнкти, курсанти та студенти нашого університету та Криворізького факультету ДДУВС. Роботу «круглого столу» було розподілено за трьома секціями: «Теоретичні аспекти вивчення мови і права», «Українська мова в юридичній практиці» та «Культура професійного спілкування». Під час заходу обговорювалися різні мовознавчі питання, особливо їх зв'язок з юридичною практикою. Студент юридичного факультету Ян Тіхонов (група 11-08) зацікавився вузьким питанням, яке має суто юридичну спрямованість. Його доповідь «Проведення лінгвістичних експертиз в Україні» зацікавила всіх присутніх своєю новизною та викликала чимало запитань. Наприкінці Роман Іванський побажав молодому доповідачеві заглибити цю тему та висловив сподівання, що вона стане початком його майбутніх наукових робіт. Другою доповідачкою стала студентка юридичного факультету, відмінниця Ганна Сидоренко (група 16-08). Першокурсниця постійно бере участь у різноманітних наукових заходах, що проходять в університеті, і з першого дня навчання добре зарекомендувала себе на факультеті. Цього разу темою її доповіді стала «Мовна політика кінця XX — початку XXI століть». Її тема викликала жваву та тривалу дискусію, у якій кожному знайшлося що сказати. Адже незважаючи на всі заходи нашого уряду, українська мова і досі залишається непроханою гостею у багатьох сім'ях. Це і не дивно, адже впродовж багатьох років її намагалися придушити в серцях людей. Лише за царських часів було видано 75 циркулярів про заборону української мови. Жодна мова світу не зазнала такого гніту. І 17 років незалежності — досить малий термін для відродження мови. Прозвучала навіть думка, що неприйняття рідної мови лежить у нас на генному рівні.

Крім цього, у роботі «круглого столу» активну участь взяли студенти і курсанти Криворізького факультету ДДУВС. Викладачі кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Г.А. Богатирьова, Г.Г. Останіна, О.А. Проценко та В.В. Александрова провели значну роботу серед курсантів і студентів, розв'язуючи проблеми, які виникали під час написання доповідей та обговорення майбутніх виступів. Вони заздалегідь визначили теми та опрацювали літературні джерела. Студентки Криворізького факультету Юліана Балацун (група ПД 2008) та Яна Повша (група ПД 2006) підготували доповіді «Невербальні засоби в юридичній практиці» та «Роль логічних пауз у промовах правників». Ці практичні теми повинен знати кожен юрист для успішного виступу, приміром, у суді.

Підбиваючи підсумки «круглого столу» можна сказати, що всі без винятку курсанти і студенти отримали позитивний досвід наукової роботи завдяки ґрунтовному обговоренню проблемних питань, творчому пошуку, роботі з додатковою літературою. На жаль, мали місце і певні недоліки: недостатнє володіння курсантами і студентами навичками ведення дискусії, невисока обізнаність з суміжних наук, існуючі недоліки мовленнєвої культури. Для покращення наукових результатів керівникам творчо обдарованої молоді потрібно ретельніше ставитися до вибору тем майбутніх доповідей, визначення їх актуальності та предметності.

Впродовж роботи «круглого столу» доповідачі торкалися ще багатьох тем стосовно зв'язку мови і права. Особливо хотілося б відзначити, що кожна доповідь викликала живий інтерес з боку слухачів та жваві обговорення. Для курсантів та студентів це гарна нагода спробувати себе у науковій роботі, проявити себе, висловити свою думку та почути думки інших.

Володимир Федченко,
Ольга Свиридова

НА СЕМІНАРІ ВИРІШЕНО РОЗРОБИТИ ПАМ'ЯТКУ МОЛОДОГО НАУКОВЦЯ

Відповідно до Положення про організацію науково-дослідної роботи курсантів, студентів та слухачів Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, затвердженого наказом ректора від 24.11.2006 № 395, з метою пошуку обдарованої молоді та створення умов для її творчого зростання, активізації науково-дослідної роботи, зацікавлення у галузі правничої науки 24 лютого відділом організації наукової роботи було проведено науково-методичний семінар. У роботі семінару взяли участь курсанти, студенти та слухачі, які бажають займатися науково-дослідною роботою в університеті, а також відмінники навчання.

Начальник відділу організації наукової роботи кандидат юридичних наук Олексій Титаренко привітав усіх присутніх та відкрив семінар. Першим було надано слово начальнику кафедри філософії та політології доктору біологічних наук, професору Віталію Грибану, який виступив за темою «Від курсанта та студента — до доктора наук та професора». Наступними слово мали начальник кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ кандидат юридичних наук Дмитро Заброда, який розкрив тематику наукових досліджень молодих науковців у контексті підготовки фахівців міліції громадської безпеки, та начальник кафедри цивільного права та процесу кандидат юридичних наук Дмитро Лещенко, який зупинився на пріоритетних темах досліджень цивільно-правової спрямованості.

Далі начальником редакційно-видавничого відділу кандидатом юридичних наук Андрієм Самотугою було роз'яснено порядок підготовки наукової публікації та вимоги, що висуваються до неї. За допомогою мультимедійної техніки провідний бібліотекар Ольга Носаченко та бібліотекар Світлана Скоробагатько наглядно продемонстрували механізм роботи з каталогами та особливості бібліографічного пошуку.

Керівник наукового гуртка кафедри кримінального права та кримінології кандидат юридичних наук Сергій Бабанін доповів про його діяльність, а начальник наукової лабораторії проблем громадської безпеки університету кандидат юридичних наук Ганна Блинова виступила із темою «Від курсової роботи до дисертації: роль курсантів університету в розвитку відомчої науки».

Крім того, учасникам науково-методичного семінару було роз'яснено положення нормативно-правових актів, які регламентують науково-дослідну діяльність курсантів, студентів та слухачів, особливості діяльності наукових гуртків кафедр та наукового товариства університету, функції кафедр, факультетів та лабораторій по залученню молоді до науково-дослідної роботи, види науково-дослідної діяльності курсантів, студентів, слухачів, а також шляхи і порядок їх реалізації.

За підсумками роботи науково-методичного семінару було вирішено розробити пам'ятку молодого науковця і видати її тиражем у кількості, достатній для широкого користування.

Роман Зуєв

ДУМКА ВЧЕНОГО

Проект Кримінального процесуального кодексу України: змішана чи змагальна форма?

Одним із основоположних документів у сфері захисту прав людини, що встановлює сучасні стандарти кримінального переслідування особи в державі, є Кримінально-процесуальний кодекс України, який давно вже потребує свого докорінного оновлення.

Національна комісія із зміцнення демократії та утвердження верховенства права при Президентові України 10 грудня минулого року схвалила проект КПК, який, проте, має суттєві недоліки. Оскільки цілий ряд його положень прямо суперечить Конституції України, прийняття цього проекту слід вважати за неможливе.

У проекті майже не враховано вітчизняні та національні правові традиції, які склалися в Україні у сфері кримінальної юстиції. Його положення містять чимало нових, узагалі невідомих українському судочинству інституцій, правил і процедур, які в більшості своїй є характерними для змагального кримінального процесу.

Концептуальна основа проекту побудована на запозиченні та використанні основних положень англосаксонської системи права та прецедентного права США. Пропонований проект кодексу глобально змінює існуючі в Україні концептуальні підходи в кримінальному процесі як науці, поняття в цій галузі, напрацьовані вітчизняними теоретиками та практиками впродовж десятків років, замінюючи їх певним симбіозом норм кримінально-процесуального законодавства західноєвропейських держав та США. Ця обставина не заперечується і самими закордонними експертами, які вивчали цей проект.

Більше того, роз'яснення значення термінів у проекті кодексу відсутнє, на відміну від чинного КПК України. Ця обставина, а також відсутність пояснювальної записки до проекту кодексу виключають можливість однозначного тлумачення його основних дефініцій та надання вичерпних зауважень та пропозицій до його змісту. Крім того, неможливо зробити висновки про те, чому автори проекту вважають ті чи інші положення чинного КПК України такими, що не відповідають вимогам сьогодення і європейським та світовим стандартам, а ті, що ними пропонуються, є саме такими, що їм відповідають.

Окрім того, введення до кримінального процесу нових понять повинно узгоджуватися з чинним законодавством України і, в першу чергу, з Конституцією України. Так, наприклад, у проекті кодексу йдеться про Вищий кримінальний суд України, негласні слідчі дії, кримінальний проступок, кримінальні правопорушення, органи досудового розслідування тощо, які не передбачені Конституцією і чинним законодавством України.

До того ж Перехідними положеннями Конституції України передбачено, що прокуратура продовжує виконувати функції досудового слідства тільки до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів та до сформування системи досудового слідства, а проект кодексу передбачає залишення цих функцій прокуратури в особі державного обвинувача.

Проект кодексу фактично закріплює такі властиві англосаксонській системі права положення, як суміщення в діяльності слідчого (детектива) функцій досудового слідства та оперативно-розшукової діяльності, проведення негласних слідчих дій тощо, що в процесі реформування вітчизняного кримінально-процесуального законодавства є для нас неприйнятним. Така кардинальна зміна системи кримінального процесу в Україні не може бути запроваджена без здійснення фундаментальних наукових досліджень та врахування напрацювань провідних вітчизняних учених у цій галузі.

Крім того, в проекті кодексу, на наш погляд, безпідставно не враховано таку форму слідства, як дізнання, а також протокольну форму досудової підготовки матеріалів, які в практичній діяльності правоохоронних органів України довели свою життєздатність.

Убачається недоцільним поєднання кримінально-процесуальної та оперативно-розшукової діяльності (негласні слідчі дії) з огляду певної відмінності основних засад провадження в кримінальному судочинстві (гласність, рівність учасників провадження тощо) та оперативно-розшукової діяльності (конфіденційність, таємність тощо), повноважень суб'єктів діяльності, правових наслідків результатів діяльності тощо. Необґрунтованою є відсутність норм щодо прийняття рішення про встановлення правового статусу суб'єкта провадження (наприклад, постанова про визнання підозрюваним, потерпілим тощо).

Аналіз норм проекту дозволяє зробити висновок про можливість прийняття рішень про застосування заходів примусу під час досудового провадження на підставі ймовірності фактів: розумна підозра, переконання за більшою вірогідністю, вагоме переконання. Зазначене знижує гарантії недопущення необґрунтованого застосування примусу в кримінальному провадженні та допускає прийняття рішень за доказами, які зібрані з порушенням процесуальної форми (недопустимі докази). Потребує вдосконалення нормопроектувальна техніка щодо усунення термінології, яка має різне значення (наприклад, повідомлення як виклик, повідомлення про підозру тощо).

У проекті не визначено умови і порядок проведення слідчих дій за участю осіб, наділених дипломатичним та консульським імунітетом.

Проект не містить положень стосовно реабілітації, не відображено процесуальний порядок застосування таких інститутів, як амністія та помилування.

Також не передбачені відповідні розділи, що стосуються провадження з відшкодування шкоди, завданої фізичній чи юридичній особі внаслідок незаконних дій осіб та органів, що ведуть кримінальний процес, в яких слід закріпити зміст та види шкоди, яка підлягає відшкодуванню, перелік осіб, що мають право на відшкодування, порядок відшкодування фізичної, майнової та моральної шкоди, заходи, спрямовані на відновлення інших немайнових прав, строки пред'явлення вимоги та порядок оскарження рішення про відшкодування завданої шкоди.

За текстом проекту автори вживають такі терміни, як кримінальне правопорушення, окружний кримінальний суд, не зазначаючи при цьому про необхідність внесення змін до Кримінального кодексу України та Закону України «Про судоустрій».

Крім того, автори відмовились від поділу законопроекту на Загальну та Особливу частини. За їхньою версією, новий КПК має містити десять розділів, які поділяються на глави, окремі глави включають в себе відповідні параграфи. При цьому в кожному розділі проекту введена своя нумерація глав. Такий підхід авторів суперечить загальноприйнятим правилам законодавчої техніки підготовки законопроектів, яка діє в Україні, та міжнародній практиці. Водночас це буде не на користь майбутнім правозастосувачам. Тому нумерація глав по всьому КПК має бути єдиною.

Крім того, у структурі кодексу доцільно передбачити розділ «Забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у справі», в якому детально визначити коло суб'єктів, які підлягають державному захисту у кримінальному процесі, їхній статус, органи, які забезпечують їхню безпеку, підстави і приводи для вжиття заходів забезпечення безпеки тощо. Заслуговують на виділення окремим розділом і положення про докази, доказування, засоби доказування і джерела доказів у кримінальному процесі.

У розділ «Досудове провадження», на наш погляд, доцільно ввести нову главу «Зупинення досудовою слідства», у якій детально регламентувати підстави та порядок зупинення досудового слідства, особливості перебігу процесуальних строків за кожною з підстав тощо.

Розробники проекту відмовилися від окремої статті в КПК, в якій дається визначення основних термінів. Уявляється, що в новому КПК обов'язково має бути стаття, в якій законодавцем було б роз'яснено значення основних категорій кримінального судочинства.

Враховуючи значну кількість зауважень, висловлених до проекту КПК, наданого Національною комісією із зміцнення демократії та утвердження верховенства права при Президентові України, вважаємо, що він не може бути підтриманий.

Михайло Корнієнко,
доктор юридичних наук,
професор

КОМЕНТАР ДО ЗАКОНОДАВСТВА

Колекторська діяльність: цивільно-правовий аспект

Розвиток економічних відносин у будь-якій країні зумовлює появу нових суспільних інституцій, покликаних виконувати завдання, що стоять на певному етапі розвитку економіки. Економічна криза в Україні не стала винятком. Сьогодні ми спостерігаємо появу на вітчизняному ринку послуг досить нового явища – колекторських компаній.

Колектор (від латинського collector) – збирач. Зовсім недавно це неоднозначне слово і похідні від нього увійшли в діловий лексикон майже кожного українця. З'явилися колекторські агентства (collection agency), що надають відповідні послуги.

Головними причинами, що зумовили появу колекторського бізнесу, на нашу думку, є: 1) безпідставне, а в більшості випадків і непродумане масове кредитування населення, що в свою чергу призводило до отримання кредитів цілковитими шахраями; 2) при видачі кредитів на тривалий строк (особливо при іпотечному кредитуванні) банки часто не враховували перспективи працевлаштування конкретного клієнта на такі значні періоди; 3) відсутність у більшості банківських і фінансових установ структурних підрозділів, які б опікувалися своєчасним погашенням кредиторської заборгованості.

В Україні поки що немає спеціального законодавства, що регулює колекторську діяльність, а також відсутнє законодавче визначення цього поняття. Частіше за все відносини між фінансовою установою та колекторською компанією врегульовані договором уступки права вимоги. Так, відповідно до положень ст. 512 Цивільного кодексу України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок: 1) передачі ним своїх прав іншій особі по правовим діям (уступка права вимоги); 2) правонаступництва; 3) виконання зобов'язання боржника поручителем або заставодавцем (майновим поручителем); 4) виконання зобов'язання боржника третьою особою.

Для надання легітимності операції по переведенню на колекторську компанію права вимоги до боржника необхідно дотримання низки обов'язкових умов.

Перш за все, відповідно до вимог ст. 523 ЦК України, правові дії відносно заміни кредитора у зобов'язанні повинні вчинюватись у такій самій формі, що і правові дії, на підставі яких виникло зобов'язання, право вимоги по якому передається кредитору.

По-друге, до нового кредитора, згідно зі ст. 514 ЦК України, переходять права первинного кредитора щодо зобов'язання в об'ємі та на умовах, які існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

По-третє, і головне, ст. 516 того ж ЦК України встановлено, що заміна кредитора у зобов'язанні здійснюється без згоди боржника, якщо інше не встановлено договором або законом. У такому випадку боржника лише письмово повідомляють про те, що право вимоги за його зобов'язанням перейшло до іншої особи.

При цьому варто відзначити, що при заміні кредитора у зобов'язанні само зобов'язання не припиняється, а зберігає силу. З огляду на це, посилання багатьох боржників на приписи п. 1 ч. 1 ст. 593 ЦК України як на підставу для припинення права застави на рухоме і нерухоме майно є безпідставними.

Більш аргументованою правовою позицією у боротьбі з діяльністю колекторських компаній є визнання недійсними договорів уступки права вимоги, укладених між фінансовою установою та колекторською компанією. І, як нам уявляється, така правова позиція має під собою достатньо вагомих аргументів.

Загальними підставами для визнання правочину недійсним відповідно до положень ст. 215 ЦК України є невиконання в момент укладення правочину стороною (сторонами) вимог, встановлених частинами 1–3, 5, 6 ст. 203 ЦК України.

Ч. 1 ст. 203 ЦК України визначається, що зміст правочину не може суперечити актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства.

У відповідності до роз'яснень, викладених Верховним Судом України в Узагальненні практики розгляду судами цивільних справ про визнання правочинів недійсними від 24.11.2008, зміст правочину становлять права та обов'язки, про набуття, зміну або припинення яких учасники правочину домовилися. Зміст договору чи іншого правочину закріплюється у його статтях (пунктах). Відповідно до статей 203, 204 ЦК підстави і наслідки недійсності правочину можуть бути передбачені виняткові законами. Проте положення зазначених статей необхідно застосовувати з урахуванням ст. 4 ЦК. Виходячи з буквального тлумачення норм статей 4 та 203 ЦК, зміст правочину має відповідати Цивільному кодексу, іншим законам, які приймаються відповідно до Конституції України, актам Президента, Кабінету Міністрів України, органів державної влади. Таким чином, враховуючи загальні принципи цивільного права, правочини не повинні суперечити положенням законів, галузевих законодавчих і нормативно-правових актів.

Відповідно до положень ст. 60 Закону України «Про банки і банківську діяльність» інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку в процесі обслуговування клієнта чи третім особам при наданні послуг банку і розголошення якої може завдати матеріальної чи моральної шкоди клієнту, є банківською таємницею. Зокрема, банківською таємницею є: 1) відомості про банківські рахунки клієнтів, у тому числі кореспондентські рахунки банків у Національному банку України; 2) операції, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, здійснені ним угоди; 3) фінансово-економічний стан клієнтів; 4) системи охорони банку та клієнтів; 5) інформація про організаційно-правову структуру юридичної особи – клієнта, її керівників, напрями діяльності; 6) відомості стосовно комерційної діяльності клієнтів чи комерційної таємниці, будь-якого проекту, винаходів, зразків продукції та інша комерційна інформація; 7) інформація щодо звітності по окремому банку, за винятком тієї, що підлягає опублікуванню; 8) коди, що використовуються банками для захисту інформації.

Отже, відомості про виданий позичальнику кредит, а також проведену ним угоду (наприклад купівлі-продажу квартири) в силу п. 2 ст. 60 вказаного закону є банківською таємницею. Ст. 61 цього ж закону на банки покладено обов'язок щодо збереження банківської таємниці, а ст. 62 називає виключні підстави для її розкриття. Зауважимо, що такої підстави, як уступка права вимоги іншій особі ст. 62 не передбачає, а навпаки, встановлює, що особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання банківської таємниці, несуть відповідальність згідно із законами України.

Враховуючи все викладене вище, вважаємо, що саме порушення банками банківської таємниці при укладенні договорів уступки права вимоги з колекторською компанією може бути підставою для визнання в судовому порядку такого договору недійсним. Втім, визнання такого договору недійсним все одно не звільняє людину від виконання свого зобов'язання перед основним кредитором – банком або іншою фінансовою установою, що видала кредит.

Володимир Бублейник,
кандидат юридичних наук

ПОЛІЦЕЙСЬКЕ ПАРТНЕРСТВО З ФРАНЦІЄЮ ТРИВАЄ

У цьому номері ми завершуємо цикл публікацій про візит делегації Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ до Франції та її зустрічі з колегами з Національної школи поліції в місті Нім.

День урочистого випуску поліцейських у Національній школі поліції в м. Нім (нагадаємо, це було 21 листопада минулого року) запам'ятався українській делегації ще однією цікавою зустріччю з одним із керівників французького навчального закладу. Увечері під час офіційних святкових заходів відбулася досить важлива розмова ректора університету генерал-лейтенанта міліції Олександра Негодченка з головним комісаром Сержем Євдокимовим — заступником директора школи, який безпосередньо відповідає за підготовку та навчання кадетів.

Маючи російське коріння, Серж Євдокимов жодного разу ані в Росії, ані в Україні не бував. Але його дуже зацікавила наша країна, і зокрема система освіти української міліції. Увагу Сержа Євдокимова, як і більшості його колег, привернуло існування в Україні університетів поліцейського профілю, які видають дипломи юристів так само, як і цивільні навчальні заклади. Для Франції це є принципово іншим підходом, бо в європейських країнах, та й не тільки у них, поліцейське навчання складається із суто професійної підготовки, а вища освіта є прерогативою звичайних університетів, академій та інститутів. У цьому контексті подальший розвиток міжнародного співробітництва між нашим університетом та Національною школою поліції представляє особливий інтерес для французької сторони, і продовження обмінів курсантами (кадетами) та викладачами, вивчення методик і організації підготовки персоналу має цьому лише сприяти.

На думку Олександра Негодченка, Україна може багато чому навчитися у такій досвідченій і прогресивній державі, як Франція. І перш за все — у сфері освіти поліції. Співпраця наших навчальних закладів повністю відповідає установкам Міністерства внутрішніх справ України, яке у своїх нормативних документах, що визначають напрямки вивчення позитивного зарубіжного досвіду роботи і підготовки поліції, називає Францію

однією з перших країн, чиї напрацювання слід ретельно вивчити.

Окремо було розглянуто й організаційні засади міжнародної діяльності нашого університету та Національної школи поліції. Виявилося, що у школі поліції не існує окремої структури чи підрозділу, який відповідав би за міжнародні зв'язки. Немає навіть особи, на яку покладено координацію із зарубіжними партнерами, яких у школи поліції досить багато. У ході розмови з українською делегацією Серж Євдокимов дійшов висновку, що наявність служби, яка б відповідала за міжнародну співпрацю їх навчального закладу, дійсно потрібна, оскільки обсяг роботи у цьому напрямку щодалі збільшується. Тому Олександр Негодченко запропонував французькому колезі призначити відповідального за цю ділянку роботи із числа працівників школи на громадських засадах.

Пропозиція виявилася слушною, бо вже через деякий час після повернення нашої делегації в Україну до університету надійшов лист із Національної школи поліції з повідомленням, що відповідального за міжнародне співробітництво призначено. Ним став Анрі Зербіб — офіцер, який супроводжував українську делегацію під час перебування у Франції.

У цілому зустріч представників Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ із Сержем Євдокимовим стала не лише ще одним кроком на шляху зміцнення раніше встановлених зв'язків із Національною школою поліції в м. Нім, а й запорукою відкриття нових перспектив нашого співробітництва, яке, безумовно, триватиме і розвиватиметься.

Віталій Примаченко

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Московський університет МВС РФ – наш новий партнер

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ уже не один рік співпрацює з багатьма російськими вищими навчальними закладами та науковими установами. На жаль, такий потужний навчальний заклад як Московський університет МВС Російської Федерації досі до кола наших партнерів не входив. Щоб налагодити з колегами з Москви співробітництво на постійній основі, делегація нашого університету 26–28 лютого відвідала з робочим візитом цей навчальний заклад.

Співпраця нашого університету з Московським університетом МВС Російської Федерації, на думку обох сторін, має помітно збагатити російсько-українські зв'язки у галузі відомчої освіти і науки. В ній міститься неабиякий потенціал подальшого розвитку взаємовигідних плідних стосунків між правоохоронними структурами наших країн. Саме для обговорення подальшої спільної роботи і розвитку двосторонніх відносин керівництво Московського університету запросило представників нашого навчального закладу відвідати столицю Росії.

До складу дніпропетровської делегації входили ректор університету доктор юридичних наук, професор генерал-лейтенант міліції Олександр Негодченко, начальник Запорізького юридичного інституту ДДУВС кандидат юридичних наук, доцент генерал-майор міліції Сергій Алфьоров, проректор з наукової роботи доктор юридичних наук, професор Володимир Мисливий та начальник відділу міжнародних зв'язків кандидат юридичних наук капітан міліції Віталій Примаченко.

Але перш ніж розпочати розповідь про перебування нашої делегації у Москві, хотілося б зробити маленький екскурс у минуле та сучасність Московського університету МВС РФ, оскільки це надасть змогу повніше усвідомити важливість співпраці із цим навчальним закладом.

Свою історію Московський університет МВС Російської Федерації веде з 2002 року, коли на базі трьох вищих навчальних закладів МВС Росії – Московської академії (колишня Московська вища школа міліції МВС СРСР), Московського інституту та Юридичного інституту (колишня Вища юридична заочна школа МВС СРСР) його і було утворено.

Сьогодні це найбільша державна установа системи вищої професійної освіти МВС Росії. До його складу входить сім філіалів: Брянський, Московський (обласний), Рязанський, Смоленський, Тамбовський, Тверський та Тульський. Структура університету включає управління: навчально-методичної роботи, організації наукових досліджень і редакційно-видавничої діяльності, службово-бойової підготовки, кадрів і виховної роботи, тилового забезпечення, фінансово-економічне, позабюджетне, а також інші підрозділи.

Курсанти, слухачі та студенти навчаються на факультетах: підготовки спеціалістів кримінальної міліції; підготовки спеціалістів міліції громадської безпеки; підготовки слідчих; підготовки експертів-криміналістів; підготовки спеціалістів у сфері інформаційної безпеки; міжнародно-правовому; заочного та вечірнього навчання; перепідготовки та підвищення кваліфікації; підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів; економічному; підготовки психологів; підготовки іноземних спеціалістів, а також в Інституті права, економіки та судової експертизи, до складу якого входять факультети: юридичний; фінансово-економічний; довузівської підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації.

Крім великої кількості кафедр, що забезпечують навчальний процес, в університеті функціонують Навчально-науковий комплекс судової експертизи та Науково-дослідна лабораторія судових експертиз.

(далі буде)

Віталій Примаченко

Команда «УМ» гідно виступила у Пскові

23–27 березня у Псковському юридичному інституті Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації, який є одним з восьми подібних вищих навчальних закладів у цій країні, проходив II Міжнародний науково-спортивно-творчий фестиваль курсантів, студентів та слухачів. У ньому взяли участь представники навчальних закладів правоохоронних і силових відомств Росії, України та Білорусії. Проводився він у рамках цільової програми роботи з обдарованою молоддю, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2007 року № 1016, а також співпраці Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ із Псковським юридичним інститутом.

На фестивалі наш університет представляла команда «УМ» (учені-міліціонери) у складі курсантів 308 навчального взводу Романа Капустіна, Максима Закружного і Валентини Шаповал, курсанта 307 навчального взводу Олександри Самойлової (факультет з підготовки слідчих), курсанта 302 навчального взводу Андрія Чуприни та курсанта 303 навчального взводу Дениса Клименка (факультет кримінальної міліції). Крім них, до делегації університету входили завідувач кафедри фізичної культури і спеціальної фізичної підготовки Георгій Храмцов та науковий співробітник відділу організації наукової роботи лейтенант міліції Роман Зуєв.

Програма фестивалю передбачала проведення різноманітних наукових, творчих і спортивних заходів, серед яких були інтелектуальні ігри «Брейн-ринг» і «Що? Де? Коли?», ділові ігри, шість засідань «круглих столів», п'ять семінарів, олімпіади з історії Росії та психології, дві науково-практичні конференції, IV Міжнародна науково-теоретична конференція курсантів, студентів, ад'юнктів і слухачів «Вузівська наука як складовий елемент підготовки спеціалістів», КВК, а також різноманітні спортивні змагання (футбол, настільний теніс тощо). У вільний час учасникам було запропоновано насичену екскурсійну програму.

Делегація нашого університету взяла участь у всіх заходах, що проводилися. По закінченні фестивалю всі члени команди «УМ» отримали дипломи за активну участь, команда університету посіла перше місце за підсумками спортивних змагань.

Курсанта 308 навчального взводу факультету з підготовки слідчих Валентину Шаповал було відзначено Почесною грамотою за участь у Міжнародній науково-практичній конференції «Організація виховної та позанавчальної роботи у вищих навчальних закладах», а її одногрупнику Роману Капустіну було вручено Почесну грамоту за друге місце у секції кримінально-процесуальної, адміністративної та інших видів діяльності правоохоронних органів IV Міжнародної науково-теоретичної конференції курсантів, студентів, ад'юнктів і слухачів «Вузівська наука як складовий елемент підготовки спеціалістів».

Курсант 307 навчального взводу факультету з підготовки слідчих Олександра Самойлова зайняла перше місце в міжвузівському семінарі «Матеріальне оснащення тюрем за кордоном і в Росії», а курсанта 303 групи факультету кримінальної міліції Дениса Клименка було відзначено Почесною грамотою за перше місце за підсумками засідання «круглого столу» на тему «Профілактика і запобігання злочинності у середовищі неповнолітніх у Росії: становище, проблеми, перспективи».

Ну а відповідальним працівникам університету Георгію Храмцову та Роману Зуєву були вручені пам'ятні знаки Псковського юридичного інституту ФСВП Росії, а також лист подяки на адресу керівництва нашого навчального закладу.

Роман Зуєв,
Андрій Якуненко

ВЕТЕРАНИ В СТРОЮ

Ветерану органів внутрішніх справ і нашого навчального закладу АНАТОЛІЮ ГРАБИЛЬНІКОВУ – 70 РОКІВ

Народився Анатолій Васильович Грабильніков 30 березня 1939 року в селищі Кача, що неподалеку від Севастополя, у родині військовослужбовця. Всього у подружжя Василя Степановича і Катерини Родіонівни Грабильнікових було шість синів: Станіслав, Анатолій, Борис, Володимир, Леонід, Віктор і донька Людмила. Толя та його брати, як і більшість севастопольських підлітків, марили морем, мріяли стати командирами підводних човнів або капітанами кораблів, які борознять океани, попадають у шторми, заходять у порти заморських країн. Та життя внесло свої корективи.

У 1952 році Грабильнікови переїхали до міста Джанкоя Кримської області. Тут Анатолій закінчив середню школу, одержав робітничий гарт, працюючи слюсарем на консервному заводі, звідси пішов служити у Радянську Армію. З 1964 до 1967 року він був інструктором оргвідділу Джанкойського міського комітету Компартії України.

З 1967 року доля Анатолія Грабильникова пов'язана з Придніпров'ям. Він прибув до Дніпропетровська за партійною путівкою на посаду інструктора з політико-виховної роботи Управління транспортної міліції на Придніпровській залізниці. У місті на Дніпрі познайомився з Валентиною. Вона працювала старшим інженером Дніпропетровського обласного управління зв'язку. Анатолій і Валентина щиро покохали один одного і незабаром побралися. У подружжя народилося двоє дівчаток-близнят – Оленка і Тетянка. «Вони стали сенсом мого життя», – говорить Анатолій Васильович.

У 1971 році Анатолій Грабильніков закінчив юридичний факультет Одеського державного університету імені І.І. Мечнікова за спеціальністю «Правознавство» і продовжив службу в Дніпропетровській спеціальній середній школі міліції. З 1976 до 1991 року працював старшим викладачем циклу загально-правових дисциплін, викладав державне право і радянське будівництво, земельне, аграрне та економічне право. Трудився поруч з відомими офіцерами міліції – досвідченими практиками, талановитими педагогами, добрими наставниками курсантів. Понад 10 років Анатолій Грабильніков очолював предметну методичну комісію циклу загально-правових дисциплін. З 1979 до 1990 року незмінно обирався секретарем партійного бюро школи міліції.

На початку осені 1979 року до ДССШМ прийшло повідомлення про доручення колективу навчального закладу здійснювати охорону громадського порядку у Москві під час проведення XXII Олімпійських ігор. Начальник школи полковник міліції А.В. Путов, його заступник зі стройової частини полковник міліції С.С. Соколов і майор міліції А.В. Грабильніков відбули до Москви, де вивчали особливості об'єктів, які доведеться охороняти, вели переговори з місцевою владою та керівництвом столичної міліції про розміщення офіцерів і курсантів, організацію їх побуту і дозвілля, несення служби на вулицях і площах міста. В тому, що діяльність батальйону ДССШМ на світовому спортивному форумі одержала високу оцінку, був внесок і перших представників навчального закладу у Москві А.В. Путова, С.С. Соколова і А.В. Грабильнікова.

У 1985 році А.В. Грабильніков у складі батальйону Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції брав участь у забезпеченні громадського порядку під час проведення XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Алмалик – невеличке місто в Узбекистані. У 1989 році там відбувалися міжнаціональні конфлікти, в основі яких лежали соціальні причини. Значною мірою оперативну обстановку в місті загострював незаконний обіг вогнепальної зброї. За дорученням уряду в Алмалик з метою попередження кримінально-злочинних проявів, охорони прав і життя громадян Міністерством внутрішніх справ СРСР було направлено спеціальний батальйон Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції. Спочатку батальйон очолював полковник міліції К.І. Кротенко, потім його змінив полковник міліції В.Я. Петишко. Заступником командира батальйону був підполковник міліції А.В. Грабильніков. Курсанти і командири підрозділу підтримували тісні зв'язки з чесними трударями – жителями міста. Дніпропетровці успішно виконали важливі державні завдання, які були поставлені перед ними.

Презентація збірника «Поетична Феміда»

У 1991 році підполковник міліції Грабильніков вийшов на пенсію за вислугою років. У той час у структурі історичного факультету Дніпропетровського державного університету (нині – Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара) було створено відділення правознавства. Анатолія Грабильнікова, як досвідченого фахівця у сфері викладання юридичних дисциплін, запросили на нову роботу. З відкриттям юридичного факультету в листопаді 1994 року його було обрано завідуючим кафедрою теорії держави і права та призначено на посаду доцента цієї кафедри. Керував кафедрою понад два роки. Зараз він заступник завідуючого кафедрою теорії держави і права, конституційного і адміністративного права, заступник декана юридичного факультету ДНУ імені Олеся Гончара.

Родина Грабильнікових зліва направо: дружина Валентина Семенівна, Анатолій Васильович, онука Тетяна, доньки Тетяна Анатоліївна і Олена Анатоліївна

Анатолій Васильович здійснив справжній науковий подвиг. У лютому 2006-го у віці 67 років в Інституті законодавства Верховної Ради України він захистив кандидатську дисертацію на тему: «Конституційне право громадян України брати участь в управлінні державними справами: проблеми теорії і практики». Вчений має понад 60 наукових і науково-методичних праць. Він виконує значну громадську роботу в навчальному закладі, в обласному центрі і поза його межами.

А ще Анатолій Грабильніков пише вірші. Його твори, яким притаманні реалізм, сучасність, справедливість, любов і повага до людини, публікувалися у збірнику «Поетична Феміда», виданому у 2004 році Юридичною академією Міністерства внутрішніх справ, літературно-художньому та громадсько-публіцистичному журналі «Крила», різних поетичних збірниках.

Кілька творів автор присвятив Дніпропетровській спеціальній середній школі міліції. В одному з них Анатолій Грабильніков пише:

«И очень благодарны ему люди
За службу участковых, оперов
На Украине и России, отовсюду –
Куда приказ послал его выпускников.
Он не секретный этот адрес –
Ведь он давно известен всем
На улице Артема стоит надпись,
Что номер дома у него сто сорок семь».

Анатолій Васильович і Валентина Семенівна виростили і виховали доньок, дали їм обом вищу освіту. Тетяна Анатоліївна працює суддею Бабушкінського районного суду міста Дніпропетровська, а її чоловік, Юрій Петрович Свідерський, випускник Дніпропетровської спеціальної середньої школи міліції 1991 року, має вищу юридичну освіту і служить на посаді заступника начальника Управління по боротьбі з організованою злочинністю ГУМВС України в Дніпропетровській області в званні полковника міліції.

Олена Анатоліївна – директор з правових питань ВАТ «Дніпропетровський металургійний завод імені Комінтерну». За сумісництвом вона також викладає на юридичному факультеті Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

У цьому ж навчальному закладі на четвертому курсі юридичного факультету навчається онука Тетяна. А онук Олексій закінчує одинадцятий клас гімназії № 3 міста Дніпропетровська.

За сумлінну службу в органах внутрішніх справ підполковник міліції Анатолій Васильович Грабильніков має сім урядових нагород.

Віктор Алтуєв

ПРАВОВА ОСВІТА

В університеті пройшов Всеєвропейський тиждень проти расизму

21 березня 1960 року в південноафриканському місті Шарпевіль при розгоні демонстрації проти апартеїду загинуло 69 її учасників. На вшанування їх пам'яті Генеральна Асамблея ООН проголосила 21 березня Міжнародним днем з викорінення всіх форм расової дискримінації. На знак солідарності Міністерство внутрішніх справ України разом з іншими органами державної влади та неурядовими організаціями взяло участь у Всеєвропейському тижні проти расизму, ініційованому європейською правозахисною мережею UNITED. Підтримали цю акцію і в нашому навчальному закладі.

В рамках Всеєвропейського тижня проти расизму в університеті було організовано низку різноманітних заходів. 19 березня відділом організації наукової роботи разом із науковим товариством курсантів, студентів та слухачів ДДУВС проведено науковий семінар «Проблеми захисту від проявів ксенофобії та расизму», на якому обговорювалися питання протидії проявам різних форм ксенофобії в Україні, зарубіжного досвіду протидії расизму та футбольній ксенофобії, аналізу вітчизняного та міжнародного законодавства у цій сфері.

Відкрив семінар з вітальним словом і доповіддю «Ксенофобія в Україні: чи існує загроза» начальник відділу організації наукової роботи кандидат юридичних наук Олексій Титаренко, який висвітлив сучасні тенденції поширення ксенофобії та її основних проявів, розповів про заходи протидії цьому явищу тощо.

У доповіді заступника начальника відділу організації наукової роботи кандидата юридичних наук Максима Книги «Протидія расизму, націоналізму, ксенофобії та іншим проявам нетолерантності в міжнародно-правових документах» розглядались основні міжнародні нормативні акти з цих питань і коротко розкривалися їх основні положення.

Начальник відділу міжнародних зв'язків кандидат юридичних наук Віталій Примаченко в своїй доповіді «Напрямки міжнародного співробітництва України у протидії проявам ксенофобії та расовій дискримінації» зупинився на формах і напрямах взаємодії державних органів України з відповідними зарубіжними установами щодо протидії різним проявам нетолерантності.

На семінарі також виступили викладач кафедри кримінального права та кримінології кандидат юридичних наук Сергій Бабанін «Кримінальна відповідальність за прояви ксенофобії та расизму за чинним Кримінальним кодексом України», начальник редакційно-видавничого відділу кандидат юридичних наук Андрій Самотуга «Поліція та захист прав національних меншин у США», начальник наукової лабораторії протидії злочинності Василь Березняк «Толерантність проти расизму та ксенофобії» та інші науково-педагогічні працівники університету.

20 березня в рамках Всеєвропейського тижня проти расизму на кафедрі конституційного та міжнародного права пройшло засідання «круглого столу» на тему «Навчальна дисципліна «Верховенство права» як змістовна складова вищої юридичної освіти в Україні: тимчасова доцільність чи нагальна потреба?», на якому були розглянуті питання дотримання прав і свобод національних меншин, мігрантів і біженців в Україні.

Відкрив засідання проректор університету з наукової роботи доктор юридичних наук, професор Володимир Мисливий. Зі своїми доповідями виступили начальник кафедри конституційного та міжнародного права кандидат юридичних наук Валентина Боняк, начальник кафедри теорії держави та права кандидат юридичних наук Ігор Сердюк, доцент кафедри конституційного та міжнародного права кандидат юридичних наук, доцент Лілія Липачова, доцент цієї ж кафедри кандидат юридичних наук Лілія Лабенська, начальник відділу організації наукової роботи кандидат юридичних наук Олексій Титаренко, доцент кафедри теорії та історії держави і права Академії митної служби України кандидат юридичних наук, доцент Сергій Мороз та інші науково-педагогічні працівники нашого навчального закладу, в тому числі Запорізького юридичного інституту та Криворізького факультету, Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара, Дніпропетровського університету економіки та права.

А ще до Міжнародного дня з викорінення всіх форм расової дискримінації співробітниками наукової лабораторії протидії злочинності розроблено тематичний збірник міжнародних договорів «Протидія расизму, націоналізму, ксенофобії та іншим проявам нетолерантності в міжнародно-правових документах», у який увійшли тексти міжнародних документів із цих питань. Видання орієнтовано на працівників органів внутрішніх справ, курсантів, студентів, ад'юнктів та викладачів юридичних вузів.

Максим Книга,
Андрій Якуненко

ЧАС ДОЗВІЛЛЯ

ЗДОРОВ'Я МОЛОДІ – ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ

Епідемія ВІЛ/СНІДу охопила всю земну кулю і з кожним роком набуває все більшого розмаху. Україна є однією з європейських країн, де розвиток епідемії є найбільш загрозливим. За оцінками спеціалістів, рівень поширення ВІЛ-інфекції серед дорослого населення складає більш ніж 1,5 відсотка. При цьому переважна частина ВІЛ-інфікованих людей не знає про свій статус і є джерелом зараження для інших. Серед областей України Дніпропетровська за поширеністю ВІЛ-інфекції посідає одне з перших місць, рівень інфікування тут у 2–2,5 раза вищий, ніж у цілому по Україні.

Свій проект «Здоров'я молоді – здоров'я нації» курсантам Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ представила Дніпропетровська громадська молодіжна організація «Асоціація дискусійних клубів». Метою цього проекту є інформаційна робота в напрямку профілактики ВІЛ/СНІДу. У нашому навчальному закладі вже було проведено 2 тренінги для курсантів факультетів кримінальної міліції та з підготовки слідчих, на черзі – курсанти факультету громадської безпеки та студенти юридичного факультету. В цікавій ігровій формі хлопцям та дівчатам розповіли про основні шляхи інфікування ВІЛ, діагностику ВІЛ-інфекції та її лікування. Співробітники молодіжної організації активно залучали до участі в тренінгу самих курсантів, завдяки чому встановилася легка, невимушена атмосфера дружнього спілкування. Також всі бажаючі отримали брошуру, підготовлену Фондом Народонаселення ООН.

Сподіватимемося, що така роз'яснювальна робота акцентує увагу молоді на цій проблемі. Адже молодим людям притаманне райдужне сприйняття світу, і їх підводить підступна легковажна думка «Це може трапитися з ким завгодно, тільки не зі мною». А коли це трапляється саме з ними, вони розпачливо думають: «Чому це трапилося саме зі мною?». Щоб не опинитися у такому становищі, розсудливо зважуйте на реальні ризики ВІЛ-інфікування, які зараз є дуже високим. Намагайтеся об'єднати в одне ціле знання про ВІЛ-інфекцію, усвідомлення ризику, відповідальність перед самим собою й іншими людьми і на основі цього сформуйте власну безпечну модель поведінки. Будьте обережними і розсудливими! Це дозволить Вам прожити повноцінне життя, зберегти здоров'я, уникнути передчасної смерті.

Ольга Свиридова

ДУХОВНА СКАРБНИЦЯ

ВЕЛИКІЙ ПІСТ

Божою милістю ми знову вступаємо в період Великого посту — час особливо сприятливий для спасіння душі.

За багато сотень років у Святій Церкві сформувався певний ритм духовного життя, утворюваний чергуванням пам'ятних дат, святкових подій і постів. Цей ритм знайшов відображення в церковних уставах і канонах, що охороняють Церкву від згубного впливу цього світу, такого мінливого і нестійкого. Завдяки церковним традиціям, які є втіленням внутрішнього життя Церкви як Боголюдського організму, кожний віруючий має змогу для гармонійного духовного зростання, має змогу черпати духовні сили для боротьби з пристрастями, для досконалості в добрі. Долучаючись церковного життя, нестійке людське єство поступово відновлює зруйновану гріхом ієрархію розуму, волі й почуттів. Людина знову набуває цілісності свого буття. І запорукою такого духовного зцілення є піст — піст як заповідь Божа і водночас Його дар; піст як закон духовної досконалості, випробуваний подвижниками благочестя; піст як духовна потреба кожної людини вирватися з плину мирської суєти і пристати до тихої гавані Миру Христового.

Посту потребують як ті, хто досяг духовної досконалості, так і ті, хто лише на шляху до неї. Постували древні пророки і праведники, постував Сам Господь наш Ісус Христос, перебувала в пості Пресвята Богородиця, постували апостоли, святі мужі й жони, постував і постує увесь християнський народ, за покликанням своїм уже святий, але поки, у своєму нинішньому стані, він ще веде у собі боротьбу проти «світоправителів темряви віку цього, проти піднебесних духів злоби» (Єф. 6: 12). Цей же рід, як свідчить про це Христос, перемагається постом і молитвою (див.: Мк. 9: 29).

Значення посту, його мета і завдання визначаються покликом самого життя християнина, що полягає в перемозі над злом і долученні Божественного життя. В цьому сенсі слова апостола Петра точно характеризують умови і процес духовного зростання християнина: «...від Божественної сили Його (Господа нашого Ісуса Христа) даровано нам усе потрібне для життя і благочестя, через пізнання Того, Хто покликав нас славою та чеснотою, якими даровані нам великі й дорогоцінні обітниці, щоб ви через них стали причасниками Божого єства, віддалившись від пануючого у світі розтління похіттю: ви ж, докладаючи до цього всю старанність, покажіть у вірі вашій чесноту, в чесноті розсудливість, у розсудливості стриманість, у стриманості терпіння, в терпінні благочестя, в благочесті братолюбність, у братолюбності любов» (2 Пет. 1: 3—7).

Отже, піст є плодом нашої віри, але він не самоціль, а благодатний засіб для вдосконалення в чеснотах, втіленням яких є любов.

Піст — це ліки для душі. І як ліки далеко не завжди бувають солодкими, і вживання їх вимагає від нас терпіння й дотримання певних правил, що інколи не згідні з нашими бажаннями, так само й піст потребує певного примусу. Буває, що наші почуття й воля, розслаблені гріхом, не хочуть підкорятися необхідності постування. Проте просвітлений світлом Христовим розум не дає нам спокою, допоки ми не змиримося з цією необхідністю, не підкоримося їй, не зробимо її складовою нашого життя. «Примушуй себе на всяку добру справу», — говорить святий праведний Іоанн Кронштадтський, оскільки, за словами Христа Спасителя, «Царство Небесне силою добувається, і хто докладає зусилля, здобуває його» (Мф. 11: 12).

Фра Беато Анджеліко (Джованні да Ф'єзоле)
Спокушання Христа.
Фреска, бл. 1450 року
Монастир Сан-Марко, Флоренція

Великий піст готує нас до найвизначнішої події — зустрічі світлого Воскресіння Христового. Наскільки ми потрудимося на шляху до свята, настільки просвітимося його світлом; зазнаємо скорботи й удостоїмося радості. Як жодний інший період церковного року, період Великого посту вимагає від нас напруження духовних сил, ревності у справі спасіння, тверезості розуму й стримання почуттів. У Великому пості, з'єднуючись і не вступаючи у суперечі, переплітаються між собою переживання духовної печалі й радості. Ця печаль, уболівання через свої гріхи, не повинні вводити нас у смуток, а радість, пов'язана з духовним очищенням і надією на милосердя Боже, не повинна робити нас недбалими. Дотримуючись церковного уставу щодо постування, ми повинні прямувати царським шляхом, розуміючи, що не всі однаково можуть виконувати ці правила, кожний у міру свого духовного зростання. Тоді ми уникнемо підступних нападів гордощів та марнославства. Щоб не потрапити в тенета сваволі, важливо звертатися за порадою до священників, своїх духовних наставників. Кожному з нас є над чим попрацювати в ці богоспасенні дні святої Чотиридесятниці. Хай не минуть вони для нас марно, хай принесуть гідні плоди покаяння і добрих справ.

«Постящеся братие телесне, постимся и духовне, — закликає нас Свята Церква словами богослужбових співів до духовного подвигу, — разрешим всякий союз неправды... дадим алчущим хлеб, и нищия безкровныя введем в домы: да приимем от Христа Бога велию милость».

Звертаючись до всієї Повноти Української Православної Церкви в дні Великого посту, посилаю всім її чадам своє первосвятительське благословення. Нехай наш Пастиреначальник Христос утвердить пастирів у старанній і доброчесній турботі про паству, в якій «Дух Святий настановив вас бути

Поль Гюстав Доре
Спокушання Ісуса Христа сатаною.
Гравюра

блюстителями, пасти Церкву Господа і Бога, яку Він придбав Кров'ю Своєю» (Діян. 20: 28). Пастві бажаю духовних сил: «Духа не вгашайте... Утримуйтесь від усякого роду зла. Сам же Бог миру нехай освятить вас у всій повноті, і ваш дух, і душа, і тіло у всій цілості нехай збережеться непорочно на пришестя Господа нашого Ісуса Христа» (1 Фес. 5: 19, 22, 23).

Возлюблені у Христі браття архіпастирі, чесні отці, боголюбне чернецтво, дорогі брати і сестри! Бажаю вам, щоб ці дні Великої Чотиридесятниці змінили й духовно відновили наше життя, сповнили його непохитністю віри, красою добрих справ, радістю перемоги над гріхом, а також світлом любові до Бога і ближнього. Нехай наше життя стане кращою проповіддю про Христа Розіп'ятого і Воскреслого, про перемогу світла над темрявою.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з усіма вами!

+ Володимир,
Митрополит Київський
і всієї України,
Предстоятель Української
Православної Церкви

СПОРТИВНА АРЕНА

Дніпропетровська школа фрі-файту – на першому місці

21 лютого у Дніпропетровську пройшли фінальні змагання на Кубок України з фрі-файту серед дорослих, які було організовано під егідою Департаменту фізичного виховання та неолімпійських видів спорту Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Всеукраїнської федерації фрі-файту та контактних єдиноборств і Дніпропетровського обласного осередку фрі-файту та контактних єдиноборств.

У змаганнях взяли участь 110 кращих спортсменів із 13 регіонів України, а саме: Дніпропетровської, Житомирської, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Луганської, Львівської, Миколаївської, Полтавської, Сумської, Тернопільської, Чернігівської областей та Автономної Республіки Крим. Серед них – 4 чемпіони світу з різних напрямків бойових мистецтв (фрі-файт, універсальний бій, тайський бокс, кікджитсу), 8 майстрів спорту міжнародного класу, 30 майстрів спорту України.

Проводилися вони з метою популяризації бойових мистецтв та контактних єдиноборств, зокрема фрі-файту, пропаганди фізичної культури і спорту та здорового способу життя, а також відбору сильніших спортсменів до складу збірної команди України з фрі-файту, яка візьме участь у чемпіонаті Європи, який проводитиметься у жовтні цього року в Дніпропетровську.

Вперше за п'ять років участі збірної команди Дніпропетровської області у боротьбі за Кубок України з фрі-файту вона здобула цей престижний трофей, перемігши минулорічного володаря Кубка – збірну команду Полтавської області. У складі нашої команди було 10 учасників у 8 вагових категоріях: Олександр Мартиненко (вагова категорія до 57 кг, м. Кривий Ріг), Андрій Лєжнєв і Сергій Полосін (до 63 кг, ДДУВС), Євгеній Чабаненко (до 69 кг, ДДУВС), Микола Бурля (до 74 кг, м. Дніпропетровськ), Олексій Валівахін (до 74 кг, ДДУВС), В'ячеслав Гусаров (до 79 кг, ДДУВС), Володимир Задворний (до 84 кг, смт. Широке Дніпропетровської області), Денис Височин (до 89 кг, м. Дніпропетровськ) та Антон Чувасов (вагова категорія понад 89 кг, м. Кривий Ріг). Головний тренер

команди – викладач кафедри фізичної культури і спеціальної фізичної підготовки Алішер Мумінов.

За підсумками змагань трійка призерів виглядає таким чином: I місце – Дніпропетровська область, II місце – Полтавська область, III місце – Київська область.

Всі спортсмени, які входили до складу збірної команди і захищали честь Дніпропетровської школи фрі-файту, виконали норматив майстра спорту України. А ще завдяки переможному виступу наших спортсменів Дніпропетровськ виборов почесне право провести Кубок України у 2010 році.

Алішер Мумінов,
Андрій Якуненко

«Юрист-ДДУВС» – віце-чемпіон Дніпропетровська з міні-футболу

Футбольну команду «Юрист-ДДУВС» було створено 2006 року. Відтоді вона постійно бере участь у всіх змаганнях, які проводяться під егідою Федерації футболу Дніпропетровської області та її Комітету міні-футболу, Обласної ради Фізкультурно-спортивного товариства «Динамо», Дніпропетровського міського управління фізичної культури та спорту, Асоціації міні-футболу України, Обласного спортивного клубу міліції. Команда складається з викладачів, курсантів і студентів університету.

В активі футбольної команди «Юрист-ДДУВС» чимало перемог і призових місць. Уже в рік свого заснування вона взяла участь у четвертому чемпіонаті України з пляжного футболу, який проводився під егідою Федерації футболу Дніпропетровської області, і виборола 3 місце. Наприкінці того ж 2006 року команда посіла 1 місце в обласних змаганнях з міні-футболу серед особового складу УМВС України в Дніпропетровській області, а її граючого тренера – викладача кафедри кримінально-правових дисциплін Олександра Сачка було визнано кращим гравцем і кращим нападником чемпіонату.

Після цього вдалого виступу команда стала базовою для формування збірної УМВС Дніпропетровської області на чемпіонат України з міні-футболу, на якому виборола 4 місце серед 26 команд, які представляли всі регіони України та центральний апарат МВС.

Фінальний етап комплексних змагань Центральної ради ФСТ «Динамо» проходив у місті Запоріжжі 24–26 квітня 2007 року.

Збірна команда Дніпропетровської області, до якої входило п'ять гравців «Юрист-ДДУВС», поступилася лише в двох матчах: з рахунком 0:1 збірній Львову, до складу якої входили лише майстри спорту, що грають у вищій лізі чемпіонату України за львівську «Поліграфтехніку», та з рахунком 1:2 збірній Харківської області, яка неодноразово брала участь у міжнародних змаганнях і була чемпіоном Європи серед поліцейських команд. Цей результат для Дніпропетровської області став кращим за весь час проведення змагань з міні-футболу.

У 2008 році «Юрист-ДДУВС» брав участь у чемпіонаті з футболу між вищими навчальними закладами, який проводився під егідою обласної федерації футболу, і в запеклій боротьбі поступився з рахунком 1:2 команді Національного гірничого університету, посівши у результаті 3 місце.

Того ж року команда, граючи за певних обставин практично другим складом, виборола 3 місце в чемпіонаті ФСТ «Динамо» з міні-футболу, який проводився до Дня Конституції України.

У 2009 році на обласних змаганнях з міні-футболу серед співробітників вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації, які було організовано обласним управлінням з фізичного виховання та спорту, колектив зайняв 3 місце, пропустивши вперед команди Українського державного хіміко-технологічного університету та Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту.

14 березня завершився дванадцятий чемпіонат Дніпропетровської міської ліги з міні-футболу, організований Комітетом міні-футболу Федерації футболу нашої області. Команда «Юрист-ДДУВС» у напруженій боротьбі виборола 2 місце в дивізіоні «Д», пропустивши вперед команду «Батьківщина», до складу якої входили лише професійні гравці, що представляли різні навчальні заклади регіону.

На останок слід зазначити, що деякі гравці нашої команди цілеспрямовано підвищують рівень своєї майстерності в інших спортивних колективах, що беруть участь у чемпіонатах Дніпропетровської області та України.

Серед них студенти юридичного факультету Максим Білик (дублюючий склад ФК «Кривбас», м. Кривий Ріг), Євген Безпалий і Антон Кіча (ФК «Дніпро-75»), Сергій Радченко (ФК «ТНК-Авіас»), Олександр Хорошун (ФК «Олімп»), курсанти Андрій Кравчук, Денис Мартиненко і Роман Назаренко (ФК «Фортуна»), студенти Дніпропетровського гуманітарного університету Дмитро Агафонов (ФК «Металург», м. Новомосковськ) та Роман Захарчук (член збірної команди Покровського району Дніпропетровської області, яка стала чемпіоном України у змаганнях, організованих товариством «Колос»).

Олександр Сачко,
Андрій Якуненко

ОГОЛОШЕННЯ

ПРАВО І СУСПІЛЬСТВО

Науковий журнал «Право и суспільство» було засновано 2004 року за ініціативою президента Всеукраїнського фонду юридичної науки академіка права В.В. Сташиса кандидата юридичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України генерал-лейтенанта міліції Віталія Федоровича Захарова.

Засновники: Київський національний університет внутрішніх справ, Всеукраїнський фонд юридичної науки академіка права В.В. Сташиса, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, ТОВ «Фонд Юрнауки АПС». Свідоцтво про державну реєстрацію: серія КВ № 11724-595 ПР від 12 вересня 2006 року.

Журнал «Право и суспільство» включено до переліку фахових видань ВАК України з юридичних наук (постанова Президії ВАК України від 15.02.2007 № 1-05/2).

На його сторінках висвітлюються проблеми і актуальні питання теорії держави і права, кримінального права і кримінології, кримінального процесу і криміналістики, економічної безпеки, організації протидії злочинності, адміністративної діяльності органів внутрішніх справ, адміністративного права і процесу, цивільного і трудового права, а також відгуки, рецензії та офіційні матеріали.

До редакційної ради журналу входять відомі вітчизняні юристи: доктор юридичних наук, професор М.В. Корнієнко (головний редактор); доктор юридичних наук, професор О.М. Джужа (заступник головного редактора); доктор юридичних наук, професор О.В. Негодченко (заступник головного редактора); кандидат юридичних наук, доцент М.Г. Вербенський; кандидат юридичних наук, доцент В.Я. Горбачевський; доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук України М.В. Костицький; кандидат юридичних наук, професор Є.М. Моісеєв; доктор юридичних наук, професор, академік НАН України, президент Академії правових наук України В.Я. Тацій; доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Академії правових наук України О.Н. Ярмиш.

Журнал «Право и суспільство» виходить 6 разів на рік. Передплатний індекс – 99881. Передплатна ціна на рік – 155,94 грн., одного номера – 27,64 грн.

КОНКУРС МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ УНІВЕРСИТЕТУ

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2007 року № 1016 «Про затвердження цільової програми роботи з обдарованою молоддю на 2007–2010 роки» в університеті другій рік поспіль проводитиметься Всеукраїнський фестиваль науки з нагоди відзначення професійного свята працівників наукової сфери.

З метою створення умов для наукової роботи молодих юристів наказом ДДУВС від 19.02.2009 № 29 оголошено конкурс на кращу наукову роботу серед курсантів, студентів та слухачів, присвячений Дню науки, затверджений його оргкомітет на чолі з проректором з наукової роботи доктором юридичних наук, професором В.А. Мисливим.

Конкурс проводитиметься в два етапи:

1) перший (факультетський): факультети здійснюють відбір кращих наукових робіт за рекомендаціями та участю підпорядкованих кафедр;

2) з 15 квітня до 15 травня – другий (загальноуніверситетський): конкурсна комісія відбирає кращі наукові роботи Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.

Голова конкурсної комісії – в.о. начальника кафедри кримінального процесу доктор юридичних наук, доцент Л.М. Лобойко.

Кращі наукові роботи буде відзначено дипломами.

За докладною інформацією звертатися до відділу організації наукової роботи, каб. 335, вн. тел.: 213, 302.

Відділ організації наукової роботи

ВІДГУКНІТЬСЯ, НЕБАЙДУЖІ

Ректорат і ветеранська організація Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ звертається до всіх, кому небайдужа історія рідного навчального закладу. Нещодавно було прийнято рішення про реорганізацію Музею історії університету і оновлення його експозиції.

У зв'язку з цим просимо колишніх випускників і ветеранів, тих, хто має цікаві історичні документи, фотоматеріали, речі, пов'язані з минулим навчального закладу, і згоден подарувати їх нашому музею, зробити свій внесок у поповнення фондів та експозиції.

Ми також із радістю вислухаємо і зафіксуємо спогади тих, хто забажає ними поділитися.

Звертатися з 09:00 до 18:00 до Музею історії навчального закладу, каб. 335, тел. 215

ПОДАРУЙ КНИГУ

За ініціативою ректорату Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ та з метою підвищення морально-естетичного і духовного рівня читацької аудиторії, популяризації кращих зразків української та світової художньої літератури, виховання культури читання у навчальному закладі проводиться акція «Подаруй книгу».

Всі бажаючі, викладачі, курсанти, студенти, ветерани, випускники навчального закладу, можуть сприяти поповненню фонду загальної бібліотеки, подарувавши примірники вітчизняної та зарубіжної художньої літератури як мовою оригіналу, так і у перекладах. Також у навчальному закладі ведеться робота над започаткуванням фонду рідкісної та старовинної книги, поповненню якого ви можете посприяти.

Прийом літератури здійснюється з 09:00 до 18:00 у загальній бібліотеці, каб. 131, тел. 170.

Газета **«Правознавець Придніпров'я»**
Засновник і видавець – Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
Свідоцтво про державну реєстрацію ДП №1389-124Р від 03.04.2007
Газета видрукувана в редакційно-видавничому відділі ДДУВС

Головний редактор – В.А. Мисливий
Відповідальний секретар – А.Є. Якуненко
Редактор – О.С. Федоренко
Коректор – Л.В. Омельченко
Дизайн і верстка – О.М. Янченко
Тираж 1000 примірників
Ціна договірна

Адреса редакції:
пр. Гагаріна 26,
м. Дніпропетровськ, 49005
Тел. (0562) 31-72-09,
факс (056) 370-96-57
e-mail: dduvs.ua@mail.ru

Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.
Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети.
Рукописи не рецензуються.
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 37553